

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУИСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HUTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видав Головна Пластова Булава

Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.
140-142 Second Avenue
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ніни Мудрик-Мриц

З М І С Т:

Тарас Шевченко (вірш)	1
Вуйко Іван:	
Гарна книжка	6
Ребусики	10
З новацького світу	11
Братчик Ірко:	
Хто читає — той все знає	16

УВАГА!

УВАГА!

**ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО МОЖНА НАБУТИ
В НАШІ АДМІНІСТРАЦІЇ**

ДАВНІ РІЧНИКИ „ГОТУИСЬ”?

Ціна:

Повний комплект (60 чисел)	9.00 дол.
Один річник (10 чисел)	2.00 дол.
Поодиноке число	0.20 дол.

Замовляйте їх швидко для Вас
і в дарунку для Ваших Друзів!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 3 (64)

Березень

1961

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Далеко ген у нашій Україні,
Там де Дніпро і де степи зелені,
В убогій хаті українська мати
Дала життя маленькому хлоп'яті.

Ішла на панщину пшеницю жати —
Маленького з собою брала мати.
І не було часу пестить дитину,
Ні помолитись Господу за сина.

І ріс Тарасик (звали так малого),
Убогий, та цікавий був до всього,
А дід розказував йому про славу
І про козацьку давнюю державу.

Любив Тарас ходити на могили,
Що кості славних козаків накрили,
Любив шукати в далині, на сході,
Стовпів, що то стоять на небозводі.

Та вмерла ось Тарасикові мати,
Прийшла і мачуха лиха у хату.
І тільки ще сестра одна, Ярина,
Його любила, мов би свого сина.

Та не минуло років два від того,
Як поховав Тарас і батька свого.
Не мав тепер ні мами вже, ні тата,
І мусів пасти йти чужі ягнята.

Та вже тоді в степу, між бурянами,
Писав маленькі книжечки з піснями:
Про степ та про Дніпро та про могили,
Що про козацьку славу говорили.

А що хотів учитися він всього,
Пішов в науку до дяка лихого.
Та не втерпів дяківської неволі;
Пішов у світ, шукати далі долі.

Та не минути доленьки лихої!
Узяв його до себе пан в покої.
Так замість правди у людей навчитись,
Тарасик мусів панові служити.

По світі з паном їздив він багато,
Та не забув землі своєї, хати,
Писав пісні та малював картини,
Хоч пан карав його за те щоднини.

Та ось найшлися з України друзі,
Пісні почули, що співав у тузі,
Побачили Тарасову долю
І викупили всі його на волю.

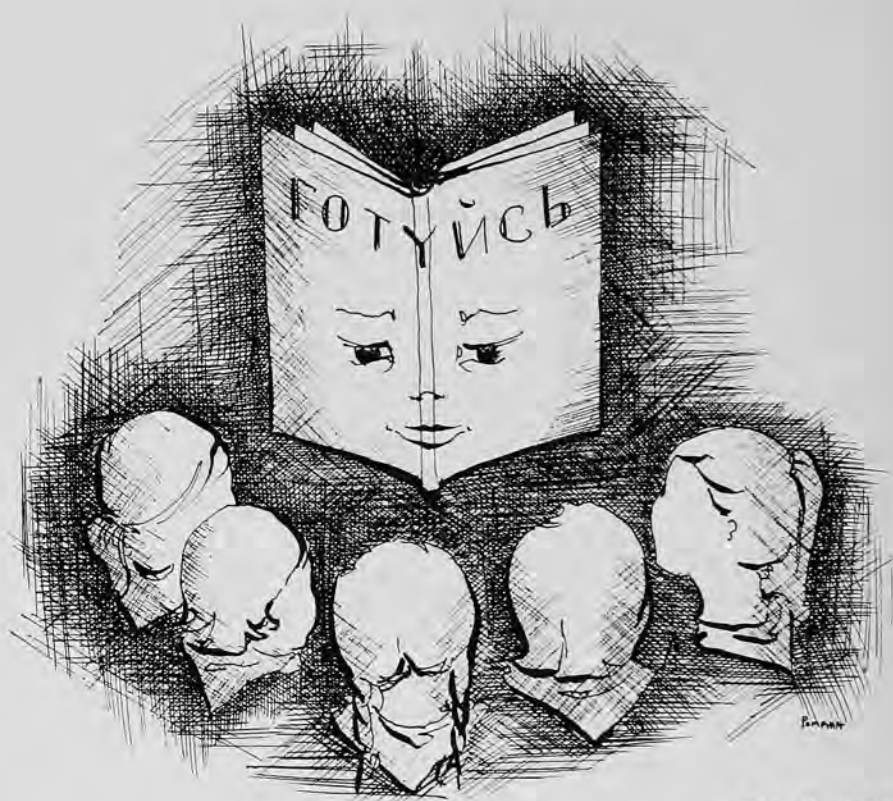
І вільний став Тарас пісні писати:
Що не на вік неволі панувати,
Розсиплеться московська домовина,
І знов повстане вільна Україна.

Що прийде суд, що заговорять гори
І попливе ворожа кров аж в море,
Що усміхнеться Україна-Мати
І знов полюбить брат малого брата!

Тарасові пісні читали всюди,
Повірили у день обнови люди.
Один лиш цар, що гнобив Україну,
Ненавдив Тараса до загину.

І щоб не міг Тарас віршів писати,
Заслав його московський цар в солдати,
Заслав його в пустиню, у чужину,
Щоб там Тарас забув про Україну.
Та не забув Тарас в чужій пустині,
Писав весь час про степ, про ріки сині,
А щоб кати не бачили лукаві,
Свої вірші заховував в халяві.
Так десять літ в неволі він томився,
Та ворогам своїм не покорився.
Аж ось і лютий цар отой загинув,
І міг Тарас вернутись в Україну,
Там, де степи, козацькі могили...
Та давньої вже не вернути сили...
І березневої одної ночі
Замкнув Тарас на віки свої очі.
І в Каневі, там в Україні милій
Спочив Тарас на віки у могилі.
З хрестом високим там його могила,
З Дніпром про давню волю говорила.
Та ще пісні Тарасові лунають,
Про рідні села, про степи безкраї,
Про те, що скинемо ярмо вороже,
Про те, як правда Божа переможе.
І тут до нас, в далеку чужину,
Його пісні хай пташкою долинуть,
Хай нас навчать любити Україну,
Як він любив: до смерти, до загину!

Мал. Р. Баб'юк

„ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Дорогі Мої Читачі!

Настав місяць березень. Стопився сніг, а цього року він таки багато декому надокучив! Іде весна, весь світ оживає та зеленіє.

Ви гарно набавилися на Ваших новацьких забавах, а тепер настав піст, і всі підготовляємося до великого свята Христового Воскресення.

Але в місяці березні припадає ще одно велике українське святкування — це сто сороксьомі роковини народин, а тепер соті роковини смерти нашого найбільшого поета — Тараса Шевченка. Во помер він саме в день після своїх сороксьомих уродин, дня 10 березня 1861 року. Тобто якраз сто років тому.

Помер Тарас сто років тому, але й до сьогодні всі українці пам'ятають Його та знають Його вірші. І до сьогодні з Його віршів

можемо вчитати, як треба нам жити. Про це пише нам дещо Братчик Іван у цьому числі.

Цього року всі українці в цілому світі вшановують особливо Тараса Шевченка. І я вже Вам писав, як Вам Його вшанувати. Я писав Вам, що кожний та кожна із Вас повинні прочитати якнайбільше Його віршів. Не лиш тих, що вчиться в Українській Школі чи на сходинах в рої, але ще куди-куди більше. Що в кожній українській хаті, а тимбільше в хаті, де живе новак чи новачка — повинен бути „Кобзар” — книжка із віршами Тараса Шевченка, про це я вже теж говорив.

Багато Новацьких Гнізд влаштовують в честь Тараса Шевченка змаги, що в них вивчають якнайбільше Його віршів або мандрують всюди, куди мандрував Шевченко через ціле своє життя. Щоб допомогти Вам у таких змагах, подаю у цьому числі різні „Шевченківські” гри. Коли Ви добре вивчили життя Шевченка та Його твори, відгадати їх не буде Вам труду, а буде тільки радісна забава. А хто з Вас це все знає — хай напише мені. Я дуже радо це все поміщу, бо я щиро радію, коли бачу, що Ви щось добре й гарне вмієте зробити. І я завжди жду Ваших листів, це Ви добре знаєте!

Певно в березні Ви теж і влаштуєте Гніздове Шевченківське Свято. Про нього я теж хотів би почути та світлинку гарну із нього побачити, ну й показати всім моїм Читачам!

Тож я жду Ваших дописів, а до Вас я незабаром теж прийду, у квітні, щоб по звичаю „докнутися” з Вами писанкою!

Готуйсь!

Ваш „Готуйсь”

НАШІ ГРИ

Тут бачите багато складів — дуже багато. Дорогою у друкарню вони порозсипалися та поперемішувалися. Коли ж їх знов упорядкуєте, побачите, що це назви різних місцевин, в яких жив Тарас Шевченко. Ви ж зна-

єте Його життєпис і Вам не буде важко догадатися, які склади належать одні до одних та в якому часі жив Шевченко у цих місцевинах!

**Ки Ки А бург бург рин лів
Кос лівка Орен їв ри тер Пе Ка
Мо ці рал.**

ГАРНА КНИЖКА

У Петрика вдома українських книжок багато-багато. Лежать прерізні на полицях, а між ними на видному місці новенький „Кобзар”. А з портрету, що над полицями, Батько Тарас ласкаво дивиться, так і запрошує: „Учітєся, брати мої, думайте, читайте!..”

Та даремне просить. Петрик ще часом подивиться в той бік, а вже про те, щоб узяти якусь українську книжку в руки і прочитати, він і думати не хоче. Зате від „каміксів” та „мікі-мавсів” і відірватись не може — в кожному вільну хвилину в них зачитується.

Коли, бувало, так читає і мимоволі гляне на портрет Шевченка, бачить, що Шевченко немов змінився: десь зникла його ласкава усмішка; нахмурило чоло і якимось так напів з докором, напів жалібно дивиться. Так, наче б хотів сказати: Петрику, а для кого писав я мої вірші? Хто має їх читати, коли українські діти не хочуть? Таж я писав: „І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь. Бо хто матір забуває, того Бог карає... Чужі люди проганяють...” Хіба ти забув, що Україна — наша мати?!..

Та Петрик скоро відвертає очі від портрету. Йому цікавіше бачити, що робить „Саперман”,

„Доналд Дак” та інші. Батьки вже не раз сварили його, але це не помагало. Обіцяв, що перестане. І тільки всього. Тому крився перед батьками, або читав, коли їх не було вдома.

Якось одного разу зайшов до свого приятеля-американця. Бачить, той сидить при столі й пильно читає якусь книжку.

— О, ти, мабуть, маєш нові „камікси”, що так сильно зачитався?

— Сильно, так, бо книжка дуже гарна. Та не це, що ти думаєш.

— Цікаво, цікаво. Ану, покажи.

Петрик узяв книжку і остовпів. Це були деякі вірші Шевченка в англійському перекладі. І образ Тараса на першій сторінці. Петрикові здавалось, що Тарас так і говорив: — Бачиш, Петрику, не хочеш ти, так отої чужий хлопчина мої вірші читає...

— Петрику, — промовив приятель, — чому ти скоріше не сказав мені, що маєте такого великого поета, який писав такі гарні вірші?

Петрик не знав, що відповісти. Йому стало стидно.

— Ах, яка шкода, — говорив далі американець, — що я по-українському не знаю. Та я буду пильно вчитись, щоб незабаром могти прочитати всі вірші

Тараса Шевченка, цілий його „Кобзар”...

Петрик не міг довше слухати. Не прощаючись, вибіг геть.

У той вечір він ще довго-довго не йшов спати. Перед ним на столі лежав „Кобзар”: Петрик перегортав картку за карткою і... читав:

...Нема на світі України,

Немає другого Дніпра...

А потім:

Свою Україну любіть...

Та все і все повертався до цього місяця:

Учітеся, брати мої,

Думайте, читайте

І чужому научайтесь

Й свого не цурайтесь...

А йдучи спати, глянув на портрет Шевченка і побачив, що на Тарасових устах знову з'явилась весела усмішка, а його очі дивились на Петрика добре, ласкаво.

Сестр. Леся

НАРОДНИЙ СТРІЙ

Біжить зі сходин у хату новачка Христа: — туп, туп, туп, туп! Біжить скоренько, бо має щось цікаве сказати:

— Мамочко, сестричка дала мені віршик, щоб я вивчила на свято Тараса Шевченка! „Садок вишневий”!

— О, це дуже добре! — зраділа мама. Зраділа бабуся, зраділа старша сестра Орися і обидві тітки.

— Але я мушу виголошувати цей віршик у правдивому народному українському одягу! — додала Христа.

— А звідкіля ж його нам взяти? — зажурилася мама. Зажурилася бабуся, і сестра Орися, і обидві тітки.

— А я знаю! сказала Христа. — Ось ти, мамочко, мала купувати мені шовкову суконочку на весну, то не купиуй її, а купи народний стрій. Я ж не можу виступити на сцені в честь Тараса Шевченка без народного строю!

— Добре, хай буде і так! — згодилася мама. Згодилася сестра Орися, і бабуся, і обидві тітки.

— Та воно й не так легко! — зажурилася бабуся. — Хіба якось попідніємо. Плахту зробимо із картатої шкотської матерії, на рукави нашіємо барвисту куплену стрічку, тай буде.

А Христя в плач: — Коли ж сестричка казала, що плахта має бути вишивана, так, щоб виглядала, ніби ткани у кратку, і стрічка на рукаві — це не вишивка! Хмммм! У-у-уу!

Жаль стало мамі. — Що ж, каже. — Коли ти обіцяєш мені щодня мити посуду після вечері, знайду я час, щоб вишити тобі сорочечку. Хай люди знають, що моя дочка не гірша від інших!

Христя обтерла сльозу та сказала, потягаючи носиком: — Добре!

А сестра Орися: — А коли ти будеш щосуботи стирати порохи в кімнатах замість мене, то в мене знайдеться час, щоб вишити тобі плахту картату, ніби просто із варстату ткача в Україні.

Обтерла Христя друге очко, тільки носик ще не в порядку! — і сказала: — Добре!

Почули це тіточки:

— А коли ти мені щодня купуватимеш у крамниці газету, то й горсетку тобі пошию з чорного оксамиту, таку, як справді носять дівчата в Україні!

— А коли мені допоможеш впорядкувати книжки в нашій домашній бібліотеці, то тобі і запасочку вишию і віночок зі стріч-

Мал. Х. Зелінська

ками куплю! — поспішилася друга тітка.

Обтерла Христя носик та й каже:

— Тільки щоб віночок не був завеликий, бо український віночок маленький та кругленький. І носять його лиш на велике свято, і то лиш дорослі дівчата. Ну, а я вже майже доросла: вже пройшла другу новацьку пробу!

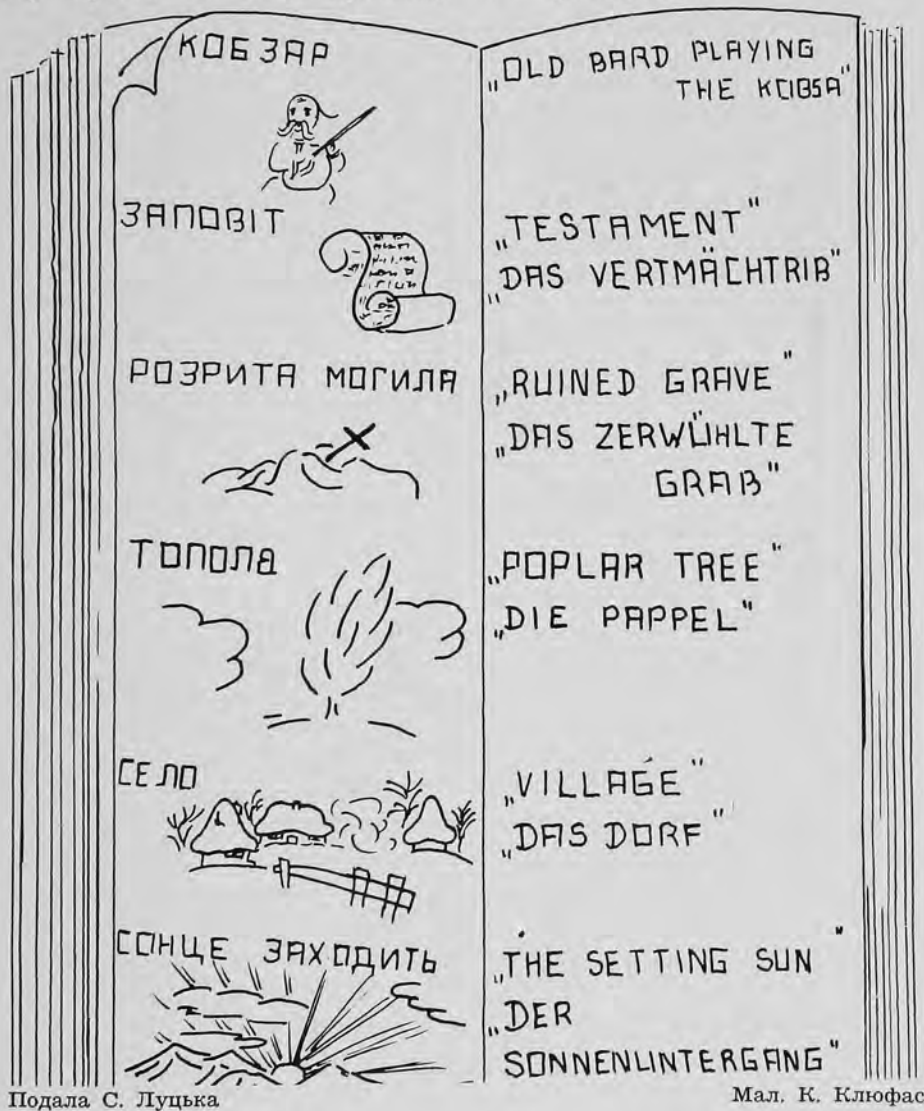
— А дивіть, як вона вередує! Все їй не так! — аж зганила сестра Орися.

— Бо коли не треба, то я нічого не хочу! — відгризлася Христя. — От сама я просила Святого Миколая, щоб не приносив мені дарунків, лиш якісь

бідній дитині, а замість телевізора на іменини — просила, щоб тато дав даток на фонд „Готуйсь”, — але стрій мусить мати кожна українська дівчинка! І то не якийбудь, а справжній!

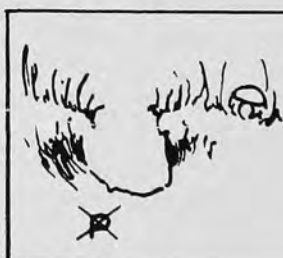
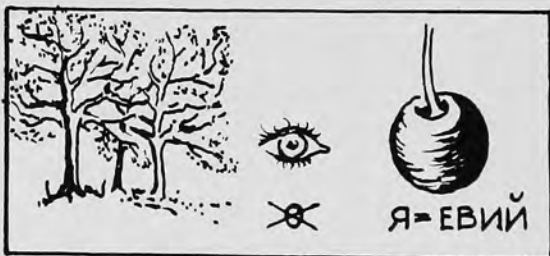
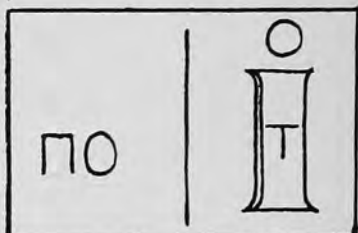
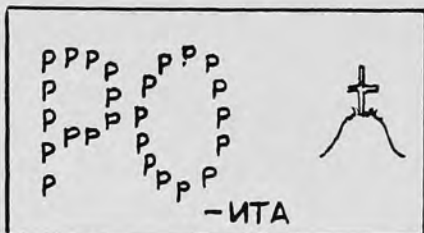
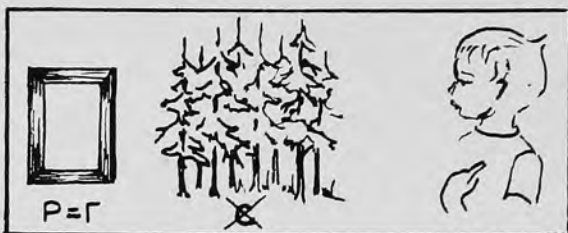
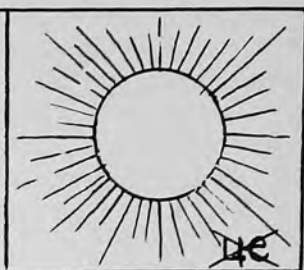
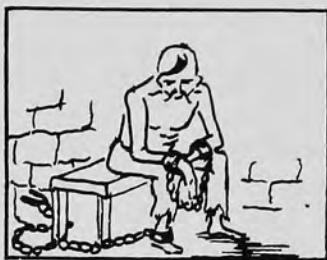
На цьому й погодилися. І тепер Христа не бігає гратися;

посуду мие, порохи стирає, газети купує, бібліотечку складає з тіткою. А за те їй стрій шиться-вишивається. А виступить у ньому на Шевченківському Святі — всі люди здивуються, а й сам Тарас Шевченко із портрета — усміхнеться!

Подала С. Луцька

Мал. К. Клюфас

Мал. І. Савойка

РЕБУСКИ

Кожний із цих десяти ребусів, що їх бачите ось тут — це назва одного вірша Тараса Шевченка. Як відгадувати ребуси — знаєте, а які найкращі твори написав Тарас Шевченко — теж знаєте. Отже, му-мо до роботи! А не забудьте прислати розгадку до „Готуйсь”!

Дорогий „Готуйсь”!

В неділю 15 січня — мали ми Пластову Ялинку. Там ми мали різні виступи. Наш новацький хор під диригуванням новака Г. Зарицького співав щедрівку „Ой сивая тая зазуленька”; новачка С. Коханівська і новак Б. Пекар деклямували „Під Ялинку”, а О. Ільницька й Б. Плетеницький танцювали український танок. Були ще виступи й старших пла-стунів, але про це хай пишуть вони самі.

Ми мали гарну святкову ве-черю з куті, борщу, голубців, ва-реників, чаю та солодкого печи-ва. По вечері ми бавилися, а на-ші батьки колядували. З тієї на-годи переведено збірку для на-ших пластунів в Німеччині на пл. табори; при тому не забули ми й про Тебе й за згодою на-ших виховників сеньйорів: А. Копистянського, М. Курчака й Ю. Солтиса пересилаємо на Твій пресовий фонд суму \$ 8.00. На цій Ялинці було в нас багато

гостей і пластунів з Нью Йорку у проводі з сестричкою Лесею Храпливою.

З новацьким привітом:
„Готуйсь”!

Христя і Галя Ломаги
Гемпстед, 19 січня 1961.

Новачки із Нью Йорку, Амери-ка, пишуть нам:

Дорогий „Готуйсь”!

Я дуже люблю читати Ваш журналик „Готуйсь”. Люблю відгадувати Ваші загадки і чи-тати оповідання.

Ми почали тепер змаг під наз-вою „На шляху Велетня”. Ко-ли будемо робити все, що се-стричка скаже, може виграємо цей змаг. Гнізда Новачок „Лісо-ві Квіти” та „Степові Квіти” зма-гаються у ньому одне з одним. Я хотіла б, щоб наш рій „Ро-машки” виграв змаг. Змаг ду-же корисний для новачтва. Це змаг про Тараса Шевченка, на-шого великого поета. Тому ми вивчаємо Його вірші, які є дуже гарні. Наша ціль — зайти з Нью Йорку до Канева за допомогою здобутих хрестиків та добрих діл.

Готуйсь!

Оксана Баран
Гніздо „Лісові Квіти”,
Рій „Ромашки”

Дороге „Готуйсь”!

Дня 12 лютого 1961 року відбулася в залі Народнього Дому в Нью Йорку дитяча маскарада. Це вже десята з черги новацька маскарада в Нью Йорку.

Маскарада відбувалася у формі казки. Княжна Дрімота, що мала чародійну паличку, розбуджувала всі забавки в крамниці. Забавки — це були перебрані діти. Оживали „пісні крилаті”, нічка, зірка, жєнці, козаки, лицарі та інші українські збройні сили. Всі діти гралися, співали та танцювали разом.

Будемо завжди згадувати з приємністю цю маскову забаву.

Готуйсь!

Ганна Калина

Гніздо „Степові Квіти”

Дорога Сестричко Редакторко, наш Дорогий Журналику „Готуйсь”!

Цього року ми прожили дуже гарний вечір на нашій костюмовій забаві. Це була вже десята з черги забава, але я була тільки шість разів, а як пластова новачка, то лиш два рази.

Сестричка Сташка Гойдиш написала казку, що називалася „В зимову ніч”. Дія цієї казки відбувається в крамниці з забавками.

Ми мали дуже багато труднощів, бо зима була дуже гостра. Ми не могли приходити до домівки, бо засипало снігом всі дороги. Однак наша праця у зв'яз-

ку з підготовкою забави пройшла успішно. Багато допомагала нам Сестричка Сташка Гойдиш, наші сестрички та братчики новаків.

В неділю, дня 12 лютого зібралися ми в великій залі. Частина залі за заслоною мала представляти виставу у крамниці. На полицках стяли різні забавки, а це були передягнені діти.

Перед початком забави двох батьків із Пласт-прияту та Сестричка Сташка привітали гостей. Тоді десять сестричок та десять братчиків враз із маленькою новачкою в українському строї на переді, вручили Сестричці Сташці квіти від пластунів. Це того, що була то десята забава. Це за її працю разом із ними, що триває вже десять років, та за підготовку десяти костюмових забав. Сестричка Сташка, зворушена такою милою несподіванкою, подякувала сестричкам та братчикам за пам'ять та за співпрацю і обдарувала кожному й кожного з них квіткою-гвоздиком.

Забава почалася казкою про дівчинку Оленку. Цю казку розказувала Сестричка Сташка. Оленка зайшла в зимовий вечір у крамницю. Оглянула всі забавки, сіла на крісло та задрімала. Коли стемніло, зійшла княжна Дрімота із полицки. Вона махнула паличкою і за нею вийшли крилаті пісні та заколихали співом дівчинку Оленку.

Тоді почали діятися в крамниці дивні речі: музика грала і всі забавки почали оживати. Це все виглядало дуже гарно. Нам усім здавалося, що ми справді заворожені забавки та справді оживаємо. Ми виступали та кружляли навкруг дівчинки. І кого там не було! Вийшла Зима в довгій білій суконці із малими біленькими сніжинками, потім Веселка, Весна, Осінь та Літо із своїми різнобарвними квітками. Були українські лицарі і князі. Всі мали шоломи, щити, мечі та лицарський одяг. Один із князів був Ярослав Осьмомисл із Галича, а другий Ігор із Путивля. Вони дуже гарно одягнені. Були теж дівчатка в українських народніх строях, що жали пшеницю, а на них напали татари. То-

ді козаки визволили дівчат, а татари забрали в полон.

Була там теж і сунічка, польова царівна, були горобчики, цимбалки, лялі з різних країн світу, Січові Стрільці, моряки і багато, багато інших одягів, що їй спам'ятати важко.

Крім нас, новачок та новаків, були ще маленькі гості в прекрасних костюмах. Вони також колись будуть новачками й новаками. Було теж багато батьків та гостей.

Ми мали дуже добрі перекуси, що їх приготували наші мами.

Ми бавилися дуже гарно і щасливі та вдоволені розійшлися додому.

Новачка **Мирослава Ковалів**, рій „Фіялки”, Гніздо „Лісові Квіти”

Мал. Х. Зелінська

„До-ре-мі-фа-соль-ля” —
Так співає Оля.
Вчиться так співати
На велике свято,
Що влаштує кляса
В день Батька Тараса.
Тільки ж кожна нота
Відчиняє рота,
Співає сіромі:
Замість „до-ля” — „до-мі”!
А щоб більше муки —
Виросли в нот руки,
Крутяться на диво,
Співають... фальшиво!
Треба ще вправляти,
Поки прийде свято.
Вчиться ж не на марно:
Заспіває гарно!

Сестр. Мавка

Дорогий „Ластівка“!

Весною ластівки повертаються з вітри
в рідну хату. І ми колись повернемося:

Зроби лише так, щоб скоро
настала весна!

Увірись, увірись!
Твої „Ластівочки“

Мал. Р. Баб'юк

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

... Як Тарас Шевченко жив і писав вірші в Україні, в той самий час в других країнах світу теж жили славні люди, що перейшли в історію. Між 1814 і 1861 роками жили великі письменники, винахідники, природознавці і державні мужі, такі як:

... Ліст, — мадярський композитор і віртуозний піаніст.

... Дарвін — англійський природознавець, що відкрив новий світ великих і малих звірят, списав їх життя і розвиток.

... Гете — німецький поет; змінив стиль німецької літератури і драми.

... Пастер — француз, який відкрив, що бактерії є причиною недуг. Зібрав багато відомостей про бактерії і тим допоміг боротися з ними і з недугами.

... Лінколн — великий шістнадцятий президент Америки, що визволив невольників мурунів.

... Штраве — австрійський композитор, що написав багато вальсів, які ще й тепер є дуже популярні.

... Дікенс — англійський письменник, що написав багато книжок про життя людей в Англії в ті часи.

... Шопен — великий композитор і піаніст.

... Наполеон III — братанок і наслідник славного французького короля Наполеона I, якого люди обрали собі володарем через його ім'я, який потім правив силою і страхом.

... Віктор Гюґо — француз, що написав багато романтичних повістей, поезій і драм.

... Бісмарк — один з найбільших державних мужів Німеччини, що зміцнив, об'єднав Німеччину та вивів її на дорогу могутости й слави.

Хоч як всі ті люди були великі серед свого народу і славні на цілому світі, наш Тарас Шевченко їм не тільки дорівнює, але й перевищає їх своєю творчістю і своїм значенням для розвитку нашого народу.

Сестричка Оксана

ХТО ЧИТАЄ — ТОЙ ВСЕ ЗНАЄ

Розказував братчик раз,
Хто такий — Батько Тарас.
І читав нам цього дня
Гарні вірші з „Кобзаря”.

Як Ромчик вернувся до хати,
Свою мамцю став прохати:
— Люба мамочко моя,
Купи мені „Кобзаря”!

Мама синочка обняла,
Про все таткові сказала.
В день Шевченка Роковин
Дістав „Кобзаря” їх син.

Ромчик тішився, скавав,
Про що мріяв — те дістав!
Почав книжку цю читати,
Вірші напам'ять вивчати.

...„Гамаліє, серце мліє...”
Віршик цей вже добре вміє!
Щоби другу пробу здати,
Буде більше їх читати.

А у літню, гарну пору,
Дали Ромця до табору.
Там він перший пробу здав,
Бо багато все читав.

Братчик Ірко

ЧИЯ ЦЕ МОГИЛА?

1. Будують на таборі.
2. Росте в полі.
3. Порядкове число.
4. Живе у воді.
5. Початкова буква оселі, де жили запорожці.
- * † Рік народження і смерті поета.
6. Початкова буква зброї, якою воювали козаки.
7. Цар звірів.
8. Перша жінка на світі.
9. Татари вибирали козакам в неволі...
10. Улюблена домашня тварина.
11. Місто, де поховали Шевченка.
12. Чекає всіх грішників.
13. Залишив нам Шевченко свій...

Букви на місці хрестиків дадуть ім'я й прізвище українського поета, що на Його могилі видніє цей хрест.

(Склав братчик Ірко)

Чи Ви вже вплатили передплату

за

„ГОТУЙСЬ”

на 1961 рік?

Це тільки 2.50 доляра.

Складати на руки Сестричок та Братчиків, а самотникам пересилати на адресу Крайової Пластової Старшини на ЗДА:

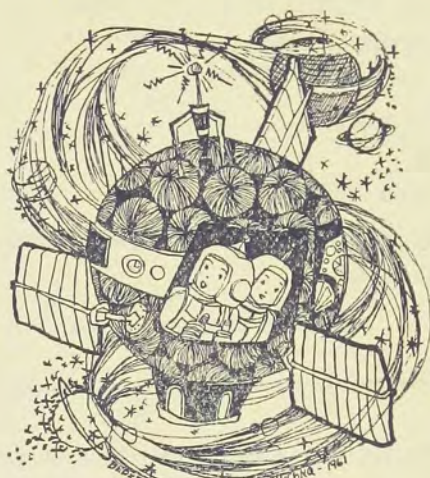
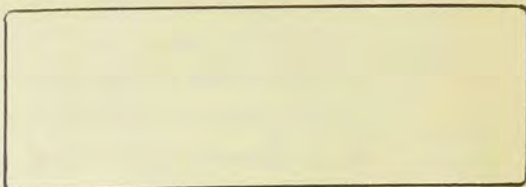
„P L A S T”

140—142 2nd Avenue,
New York 3, N. Y., USA

From:

„P L A S T”, I n c.
140-142 2nd Ave
New York 3, N. Y.

To:

Мал. Х. Зелінська

Там на небі місяць
І зірок багато...
Якби ж мені, мамо,
Стратостат дістати!

Шоломи сталеві
Принесе Андрійко.
З ним аж понад хмари
Підіймемось вдвійку.

Те, чого не бачив,
Та ніхто й не знає,
Я далековидом
Все пооглядаю.

Привезу світліни,
Прилечу у хату,
Ти ж мене, магусю,
Будеш дожидати.

І гукну, хай знають
І свої, й чужинці:
— Перші між зірками
Були українці!

НА ФОНД „ГОТУЙСЬ” СКЛАЛИ:

Новачка Марійка Максимів із Торонта — 3 дол. 50 центів, Ярмо Мельник із Стемфорду — 50 центів, Пластова Станиця у Філадельфії — 1 дол., Мирон Генік-Березовський із Торонта — 2 дол. 50 центів, рої: новачок „Мачки” та новаків „Соколята” із Гемпстеду — 8 дол., М. Янчишин із Дітройту — 1 дол., сестричка Тоня Горохович із Торонта — 3 дол.

Рій новаків „Левики” у Гартфорді, прислав збірку, 2 дол. на пресовий фонд враз із привітом для „Готуйсь”. Привіт підписали новаки: Андрій Гадзевич, Лесик Балко, Андрій Крамар, Орест Будас, Роман Зяць, Аскольд Яцух, Ігор Мерещак, Роман Сокольський, Євген Перун та їх сестричка Ніна Вересюк.

„Готуйсь” щиро дякує всім, що пам’ятали про нього, та знає, що й на майбутнє його не забудуть!